

μια φορά κι έναν καιρό η μικρή ελένη

σκέψεις κι εντυπώσεις από τυχαίες βόλτες σε βιβλία για παιδιά

Δευτέρα 22 Φεβρουαρίου 2016

Γιώτα Κ. Αλεξάνδρου - Έφη Λαδά, Φένια, η αγαπημένη των ήχων

Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 2015

Η Φένια αγαπά τη μουσική. Λατρεύει το νερό. Συνομιλεί με τους ήχους. Γνωρίζει δύσκολους μουσικούς κώδικες. Τα καταφέρνει σε παιχνίδια που απαιτούν ειδικές ικανότητες. Σκαρώνει κι άλλα παιχνίδια, με ήρωες φανταστικούς σε κόσμους παραμυθένιους. Η ίδια μάλλον δεν το ξέρει αλλά η μορφή της αποπνέει ομορφιά κι αισιοδοξία. Οι πιο πολλοί το βλέπουν και το νιώθουν. Κάποιοι άλλοι, εγκλωβισμένοι στις προκαταλήψεις τους, της κάνουν τη ζωή δύσκολη. Η δασκάλα τους θα βρει τον τρόπο να τους οδηγήσει όλους στα μουσικά του τόσο διαφορετικού από τον δικό τους κόσμου της Φένιας.

Η Γιώτα Αλεξάνδρου προσεγγίζει με ευαισθησία και διακριτικότητα το θέμα της παιδικής τυφλότητας. Παίζοντας έντονα με τις αισθήσεις –αφή και ακοή στην αρχή, η όσφρηση εμφανίζεται αργότερα– αναδεικνύει τις ειδικές ικανότητες της ηρωίδας της, την ώρα που η όραση επιτρέπει στον μικρό αφηγητή της ιστορίας, του οποίου μόνο στο τέλος μαθαίνουμε την ταυτότητα, να μιλήσει για την ομορφιά της Φένιας, την πολύχρωμη, αισιόδοξη αύρα που αυτή εκπέμπει. Αν κάτι δεν επιχειρεί η συγγραφέας, είναι να διεισδύσει στο κεφάλι της Φένιας, στον τρόπο που αυτή προσλαμβάνει τον κόσμο ή στα έντονα συναισθήματα που ενδεχομένως της γεννά η απώλεια της όρασης. Ζητούμενό της είναι να προσλάβει ενσυναισθητικά ο μικρός αναγνώστης με τις δικές του δυνάμεις αυτό που συμβαίνει στην ηρωίδα της και να ευαισθητοποιηθεί ανάλογα. Κάτι που τελικά επιτυγχάνεται με τρόπο πειστικό μέσα από το τέχνασμα της δασκάλας.

Η Έφη Λαδά συνδημιουργεί με τη συγγραφέα πλάθοντας μια λαμπερή ηρωίδα που φωτίζει τις σελίδες κι αποσύροντας αισθητά το χρώμα από τα σαλόνια εκείνα στα οποία οι συμμαθητές της Φένιας αποπειρώνται τη δική τους, τεχνητή έστω, κατάδυση στον σκοτεινό κόσμο της. Μαγική η εικόνα στην οποία παιδιά κι αντικείμενα περιστρέφονται σε ομόκεντρους κύκλους γύρω από τη Φένια, με τα πρώτα να αναζητούν στις περαστικές οσμές πυξίδα.

Ένα βιβλίο υποβλητικά συγκινητικό αλλά και εγγενώς αισιόδοξο, φτιαγμένο με ιδιαίτερη ευαισθησία από τις δυο δημιουργούς του. Και μια ηρωίδα που θα αγκαλιαστεί με αγάπη και δύσκολα θα εγκαταλείψει τη σκέψη των μικρών αναγνωστών που θα έχουν την τύχη να τη γνωρίσουν.